

Druhý Príchod Pánov

57-0417, Jeffersonville, IN
(THE SECOND COMING OF THE LORD)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Vzácné Meno (vzácné Meno), aké sladké.

Nádej zeme, radosť neba.

Vzácné Meno, nádherné.

Nádej zeme, radosť neba.

A teraz len tak potichu, ako sme obrátení sem, jemne spievajme:

Klaniame sa Menu Ježiš,

k nohám Jeho padáme.

Kráľa kráľov v nebi budeme korunovať,

keď náš beh dokončíme.

Vzácné Meno (požehnané...), aké sladké.

Nádej zeme, radosť neba.

Vzácné Meno (vzácné Meno), nádherné.

Nádej zeme, radosť neba.

¹⁰⁶ No, je teraz niečo po deviatej. Asi sedem alebo osem minút po deviatej. Môžete sa skoro dostať domov a vrátiť sa zajtra večer a budeme sa radovať z požehnaní Božích, budeme sa radovať z vašej prítomnosti. A teraz, všimol som si dvanásť, štrnásť rúk, ktoré sa zodvihli dnes večer kvôli uzdraveniu. Ak sa to nahromadí mnohými ľuďmi, ktorí sú chorí, potom zvoláme jeden večer službu uzdravovania, možno v sobotu večer alebo tiež v nedeľu. Ak uvidíme, že ich nebudeme môcť vziať všetkých v nedeľu, tak potom to budeme mať tiež v sobotu večer. Uvidíme, ako to vyjde.

Tak modlím sa, aby Božie požehnanie hlboko odpočinuli na každom jednom z vás, a nech je On s vami a nech vás žehná, kým sa nestretne znovu zajtra večer. Skloňme teraz svoje hlavy na chvíľu v modlitbe, zatiaľ čo poprosím pastora, aby sem prišiel a rozpustil nás slovami modlitby.

Druhý Príchod Pánov

(THE SECOND COMING OF THE LORD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v stredu večer 17.4.1957 v Jeffersonville, IN

¹ Náš nebeský Otče, ako ku Tebe dnes večer prichádzame, v tom milovanom Mene Pána Ježiša, sme takí šťastní, ako sa približujeme k týmto svätým dňom vediať, že toto reprezentuje ten veľkolepý čas na zemi. To je to, keď tá všedostačujúca Obeť bola položená, aby biedni, stratení hriešnici mohli byť oslobodení a mohli mať túto nádej, ktorú máme dnes večer v našich hrudiach, že On jedného dňa znovu príde. A dnes večer, ako pristupujem ku tejto kazateľni, a prechádzal som dverami a počul som túto starú pieseň, „*Budeme mať ten slávny týždeň príchodu domov na prvých desať tisíc rokov.*“ To mi priviedlo späť spomienky spred mnohých rokov, keď sme sa tu stretávali v modlitebni, pred tým, ako sa rozpočalo toto veľké celosvetové prebudenie.

A, Otče, Bože, my milujeme tie myšlienky. A je to zjavne dobré v našich dušiach, že sa znovu dnes večer vraciame, aby sme rozpočali ďalšie z tých starodávnych prebudení, kde hriešnici volajú o milosť a kde odpadlík dáva veci do poriadku s Bohom. A Duch Svätý je tou hlavnou osobou v zhromaždení, tou, ktorá to berie pod kontrolu a panuje a prináša nám Chlieb Života skrze Slovo. A my sa modlíme, aby nám On v tomto prebudení posluhoval večer za večerom a uzdravoval chorých a tých, ktorí sú v potrebách, aby posvätil každého veriaceho a obdržal slávu z týchto snáh, ktoré vynakladáme, pretože, Otče, Bože, prosíme to je jedine pre Tvoju česť a slávu Tvojho Mena. Amen.

² Toto má splniť sľub, ktorý som dal už pred jedenástimi rokmi. To už je dlhý čas, čo sme okolo toho chodili, aby sme sa vrátili späť sem do Modlitebne kvôli prebudeneckému zhromaždeniu. A tak my vieme, že naša malá Modlitebňa nie je dostatočná, čo sa týka veľkosti na prebudenecké zhromaždenie, ale jednoducho sa tu natlačíme, ako len budeme môcť na tých nasledujúcich niekoľko večerov na slávu Božiu.

A milujem mať zhromaždenie v cirkvi. Na mnohých miestach, mali sme to na štadiónoch a vonku a v arénach, ale je to v niečom odlišné, keď to máte v cirkvi. Zdá sa to byť také príjemnejšie, bližšie obecenstvo, keď ste v cirkvi. Tam vonku v arénach a svetských miestach, sme vďační za to privilegium, že tam môžeme byť, ale zdá sa, že tam nachádzate taký útlak, niečo ako démonská moc, cez ktorú

sa musíte prelomiť pred tým, ako sa vôbec to prebudenecké zhromaždenie začne. A potom, keď prichádzate do cirkvi, to je miesto, kde Boh prebýva, to prichádza do Jeho domu, aby tam bolo zhromaždenie.

⁴ Tak sme dnes večer radi, že môžeme vidieť tie tváre z dávna, ktoré som videl pred rokmi, keď som končil svoju službu tu v Modlitebni. Vidím tu brata Grahama a brata Curtisa a sestru Angie a sestru Gertie tu a sestru Coxovú, brata Coxa, a, ó, tak mnohých z vás. Sestra Spencer a brat Spencer a všetci, ktorí ste tu. Sme tak šťastní. Mama, pani Slaughter a brat tam, veľká skupina z vás stále... Koľkí ste tu z toho času, keď sme rozpočali, mám na mysli, keď som odišiel kvôli prebudeneckým zhromaždeniach tam vonku? Nech vidím vaše ruky. Po celej cirkvi, všade vidím ruky, pozrite na ne. To je veľmi pekné.

Tam sme... Vieme, že prebudenia prichádzajú jedine skrze Svätého Ducha. On je Ten, ktorý prináša prebudenie. A my to nedokážeme sami, my môžeme len vyvinúť snahu a Boh to musí požehnať, tú snahu, a my dôverujeme, že On to urobí.

⁶ Na ceste som hovoril svojej žene... Nemal som vôbec príležitosť zjesť si dnes svoju večeru. Som hrozne zaneprázdnený. Bolo to včera o druhej popoludní, pred tým, ako som si obliekol košeľu, od toho času, ako som vstal včera ráno. To je to, čo znamenajú tie telefonáty. Boli rovno dve hodiny, keď som mal naliehavý prípad od Doktora Sama Adaira, Louisville, a keď... a potom tak mnoho ďalších telefonátov a veteráni. Jeden bol z nemocnice, povedali, „My sme čakali tak strašne dlho, že nevieme, či je vôbec peklo horšie, ak sa tam dostaneme, ako bola táto mizéria toho čakania.“ A tam boli výkriky a plač zovšadiaľ, stovky kazateľov.

A poviem vám, my žijeme v jednom z najväčších dní, aké tento svet kedy poznal, jeden z najveľkolepejších časov. A som tak rád, že môžem vidieť hlad v srdciach ľudí po viac Boha.

⁸ No, vzal som si do srdca, modlil som sa o to, či je to voľa Božia. Mimo chodom, sú tu nejakí ľudia, ktorí tam stoja, bol som zvedavý... Máme tu jedno sedadlo, malú lavičku, a rád by som vedel, či by sme nejako nemohli opraviť tú malú lavičku. Niektoré z dám alebo niekto, stoja tam a možno by sme mohli... Som zvedavý, či by niekto tu mohol prísť, prísť len sem a napraviť tam tú lavicu tu vpredu, a možno... Brat Ben, sme radi, že ťa tu vidíme. Naposledy, keď som ťa videl, bol som pred pár týždňami v San Fernando v údolí, v Kalifornii.

mi dnes hovorí, že niečo sa stalo v mojom srdci, a ja verím, že budem mať viac radosti z tohoto prebudenia, ako som kedykoľvek vo svojom živote mal.“ Nech ťa Boh žehná. V poriadku, nech ťa Boh žehná, pani, pani, ktorá tam sedí. Pomyslel som si, že to bol práve čas, aby si tiež zodvihla svoju ruku. Je ešte niekto, kto povie, „Cítim sa inak, brat Branham. Verím, že pôjdem dnes večer z tejto cirkvi s presvedčením skorého priblíženia sa Krista. Odchádzam odtiaľto s odlišným životom. Budem Kresťanom skrze milosť Božiu. Verím, že Boh ma povolal.“

A ak ťa On povolal, si Jeho. Prestaň flirtovať, prestaň flirtovať so svetom. Pod teraz a ži pre Neho. Povedz, „Budem činiť pokánie zo všetkých svojich hriechov, a teraz beriem Krista ako svojho Spasiteľa.“ Je ešte niekto pred tým, ako zakončíme? Je ešte niekto? Nech ťa Boh žehná, brat. Boh nech ťa žehná. To je dobre. Nech ťa Boh žehná. To je dobre. Som tak šťastný, že vás to vidím robiť. V poriadku.

¹⁰¹ Teraz, tento začínajúci večer je to trochu... Nechceme do toho vložiť príliš veľa nátlaku, chceme, aby ste mohli odísť skoro, aby ste sa mohli vrátiť zajtra večer.

Pred tým, ako zakončíme, je tu nejaká chorá osoba, ktorá zdvihne svoju ruku a povie, „Modli sa za mňa, brat Branham.“ V poriadku. To je päť, šesť, sedem, osem, deväť, desať rúk, jedenásť, dvanásť, v poriadku, teraz trinásť, štrnásť, v poriadku, pätnásť. Skloňme teraz svoje hlavy.

¹⁰³ Požehnaný nebeský Otče, Ty vidíš tie ruky. A, ó, oni sú tu pre nejaký účel. Možno sú Kresťanmi, ale oni potrebujú Tvoju veľkú pomoc. A my si uvedomujeme, Pane, že Ty si zvolal skrze Dávda a povedal, „Nezabudni na žiadne z Jeho dobrodení, Toho, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje nepravosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci.“ Modlím sa, aby Krv Kristova odpočinula vzácne na nich a oni budú uzdravení, aby sa radovali z tohoto nadchádzajúceho zhromaždenia. Udeľ to, Pane. Skrze Kristovo Meno to prosíme. Amen.

¹⁰⁴ Povstaňme teraz. „Ber so sebou Meno Ježiš.“:

Ber so sebou Meno Ježiš,

Dieťa ... (Otočme sa a potrasme si ruky s niekým blízko vás.

Otočte sa a potraсте si ruky.)

Dá ti radosť, potešenie,

Vezmi Ho, kde len vykročíš.

zodvihli svoju ruku smerom k svojmu Stvoriteľovi. Niečo vo vašom srdci urobilo rozhodnutie. Boh vidí vaše zodvihnutie rúk, tak isto, ako vás vidí pri oltári. To je presne tak. Ak to skutočne tak myslíte, Boh to tiež tak skutočne myslí. Ale pozrite, priatelia, nemôžete ísť polovične na pol cesty. Musíte to skutočne tak myslieť.

⁹⁶ Modlime sa teraz. Požehnaný nebeský Otče, dnes večer na začiatku týchto prebudení, ako teraz čas rýchle uplynul, modlím sa k Tebe, aby si bol týmto ľuďom milostivý. A udeľ to, Všemohúci Bože, aby... Dnes večer je tu aspoň dvadsať rúk, ktoré sa zodvihlo v tejto budove, ktorí potrebujú Krista. Ó, Bože, to sú ich duše. Ten duch, olej je takmer vyhorený. Nebude už viac, keď tá posledná kvapka kvapne z toho vedra alebo v tej nádobke nebude už viac oleja, ktorý sa bude môcť dať do lúč. Oni si uvedomujú, že sú v poslednom dni. Na zemi už neexistuje pre nás žiadna nádej pomimo Krista. Modlím sa dnes večer, Pane, aby si nejako v tej vážnosti tejto chvíle, tej skutočnej vážnosti, aby si teraz poslal Svätého Ducha, ktorý spôsobil, že zodvihli svoje ruky, a zachránil ich od života hriechu. Udeľ to, Otče.

⁹⁷ Pred tým, ako toto zhromaždenie skončí, nech by boli doslovne tucty z nich, mnohí, ktorí budú kričať s Duchom Svätým. Nech by táto krstiteľnica mala jedného po druhom pokrstených v tom vzácnom Mene nášho Pána Ježiša Krista, v to veľkonočné ráno, aby povstali do novoty života. Ó, Večný požehnaný Otče, modlím sa, aby si ich požehnal. Udeľ to, Pane.

A teraz, rovno v tejto chvíli, nech by ich rozhodnutie bolo pravdivé, nech Ťa príjmu rovno tam, kde sedia. Naše oltáre a tu naokolo sú preplnené ľuďmi a my sa modlíme, aby si dal, aby títo ľudia dnes večer boli Tvojimi sluhami. V Kristovom Mene.

⁹⁸ Zatiaľ čo máme svoje hlavy sklonené, chcem sa vás opýtať jednu vážnu otázku. Vy, ktorí ste zodvihli svoju ruku a ktorí ste sa modlili, ja viem, že ste nezodvihli svoju ruku len preto, aby bolo vidieť, že vaša ruka išla hore. Vy ste ju zodvihli, pretože niečo vám to povedalo. A vy poviete skrze zodvihnutú ruku, „Brat Branham, ja verím pred Bohom a pred týmto zhromaždením, verím, že dnes večer sa v mojom srdci niečo stalo, že od tohoto večera a ďalej budem odlišnou osobou.“ Zodvihli by ste svoje ruky, vy, ktorí ste zodvihli svoju ruku, a poviete, „Ja verím.“ Nech Ťa Boh žehná, pani. Nech Ťa Boh žehná, teba, teba, teba. To je nádherné. Aj tam vzadu. Áno. Nech Ťa Pán žehná.

⁹⁹ Či ešte niekto zodvihne svoju ruku a povie, „Práve teraz, ja verím.“ Nech Ťa Boh žehná, brat. „Pán mi hovorí, dnes večer...“ Nech Ťa Boh žehná, pani, tam vzadu. Nech Ťa Boh žehná, mladá pani tu. „Pán

A tu sú miesta, ak by ste chceli prísť, vy ľudia tam vzadu, ktorí stojíte. A tak teraz, ak chcete prísť sem hore, no, podťte rovno sem. Tu je jedno extra miesto na pódiu a niektoré extra miesta tu, a to bude vzaté k oltáru. Chceme, aby ste sa cítili tak pohodlne, ako sa len dá.

⁹ Povedal som svojej manželke, že sám som si sľúbil, že skrze pomoc Božiu nemienim robiť dlhé zhromaždenie; chcem hovoriť tridsať minút, ak bude Pán chcieť. A to samo osebe bude zázrak, pretože ja len jednoducho nedokážem začať príliš rýchle. Ale ja sa len musím pokúsiť, a pretože... A potom príde ten čas, kedy my... Dnes večer...

Dnes večer je mojou témou „Druhý príchod Pánov.“ A zajtra večer je komúnia a chcem hovoriť o komúnii z pohľadu Starej Zmluvy a sme... Zajtra večer je oficiálny večer komúnie, pretože to je večer, kedy bol náš Pán zradený. A to je oficiálny večer komúnie, večere Pánovej. A po zajtrajších bohoslužbách po bežnom kázaní budeme mať komúniu. A každý je pozvaný prísť a byť s nami a mať účasť na tejto slávnej veci, ktorá nám bola Pánom Ježišom zanechaná.

A potom na ďalší večer, ak bude Pán chcieť, čo je večer ukrižovania, chcel by som to vziať z odlišného pohľadu, možno od toho, čo ste počúvali v rádiu na tému ukrižovania. A potom v sobotu večer, „Pochovanie.“ V nedeľu ráno o šiestej, služba východu slnka, potom o desiatej služba krstu, a ak budú tí, ktorí majú byť pokrstení, a potom posolstvo veľkonočného rána.

¹³ A v nedeľu večer, ak bude Pán chcieť, očakávame krátke posolstvo na tému, „Dôkaz vzkriesenia a zhromaždenie s uzdravovaním.“ Tie bežné zhromaždenia s uzdravovaním, ako máme tam vonku, to bežné zhromaždenie bude v túto nadchádzajúcu nedeľu večer. A ak ste to niekedy videli a ak vaši priatelia nikdy nevideli viditeľný dôkaz vzkrieseného Ježiša, ja dúfam, že On to urobí tak, ako to robil v tých posledných rokoch na zhromaždeniach, zjaví sa rovno tu a urobí tie isté veci, ktoré On robil, keď bol On tu na zemi. A my sa na ten čas tešíme, na ten čas, ktorý prichádza.

¹⁴ To je pravda, podťte rovno sem a cítte sa tak pohodlne, ako je len možné. Rád by som vedel, či možno na zajtra večer budeme môcť priniesť sem nejaké ďalšie stoličky. Možno tam dolu v tej pohrebnej sále alebo niekde, odkiaľ môžeme zobrať niektoré extra stoličky a dať ich možno sem naokolo po stranách. Chceme, aby sa každý cítil tak pohodlne, ako je len možné.

¹⁵ Koľkí milujete Pána so všetkým, čo je vo vás? Tak upriamme naše náklonnosti ku Kristovi a pozrime sa teraz. My sme tu nie kvôli

doktrínam, my sme tu, aby sme uctievali Pána. A my sme tu, aby sme pozvali každého, z každého vyznania, farby, druhu, na tom tu jednoducho nezáleží, my len prichádzame, aby sme uctievali Pána. A budeme mať pol hodinu starodávneho spievania pred tým, ako sa rozpočne bohoslužba. A tak sa dnes večer pokúsím začať presne, ak bude možné o ôsmej, a rozpočneme to tak rýchlo, ako len budeme môcť, aby sme sa mohli vrátiť späť na ďalší večer.

Tak, každý je vítaný. A naši hostia, navštevujúci, ste viac ako vítaní, aby ste prišli do obecnstva, a hneď, ako sa skončí bohoslužba, vy, ľudia z tejto cirkvi, ktorí sem prichádzate, hľadte, aby ste si potriasli ruku s každým, ak to len bude možné. Budte len... Len dajte tomu miesto a majte nádherný čas. A vy neviete, čo môže náš Pán urobiť, toto je veľkonočný čas a my sme vo vrelom očakávaní veľkých vecí.

¹⁷ Tak teraz v tom požehnanom Slove, chcel by som z neho prečítať verš, jeden alebo dva riadky z Evanjelia Svätého Lukáša, z pätnástej kapitoly, ôsmy verš.

Alebo ktorá žena, ktorá má desať grošov, keby stratila jeden groš, nezažne sviece a nezametá domu a nehľadá bedlive, dokiaľ nenájde?

A keď nájde, zvolá priateľky a susedy a povie: Radujte sa so mnou, lebo som našla groš, ktorý som bola stratila.

¹⁸ Tak, zdá sa to byť veľmi divné miesto Písma na tému druhého Príchodu Kristovho, ale to hovorí o druhom Príchode Krista. A táto veľká téma, ktorú tu teraz máme pred sebou, je jedna z najdôležitejších tém z celého Svätého Písma. Nie je nič tak dôležité ako príchod Pána Ježiša. Pretože, ak On nepríde, tak sme nájdení ako falošní svedkovia, a naši mŕtvi, ktorí sú v hrobe, sú zahynutí, a neexistuje potom pre nás žiadna nádej, ak Ježiš nepríde viditeľne druhýkrát. A práve v tom, v tomto svetle, vo svetle druhého Príchodu je to tak dôležité, a tento svätý týždeň, ku ktorému teraz pristupujeme, keď Ježiš ku tomu pristúpil prvýkrát v tých tieňoch kríža, On hovoril veľmi málo o Svojej smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní. On hovoril viac o Svojom druhom príchode, ako hovoril o Svojej smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní. Takže vo svetle tohoto, to musí byť veľmi dôležitá téma.

V Starej Zmluve je mnohokrát, mnoho miest Písma v Starej Zmluve, ktoré sa týkajú druhého Príchodu Krista, je ich viac ako tých, ktoré sa týkali prvého Príchodu Krista. Všetko pre tú ľudskú rasu potom, ako bolo teraz učené zmierenie, to všetko vážne odpočíva na druhom príchode Pána.

opojme sa láskou.“ A povieš, „Áno, môj milovaný, milujem ťa.“ Alebo páchaš smilstvo? Či si flirtoval so svetom?

⁹² A hodina Pánova je na blízku, keď všetky tieto znamenia a divy s desiatkami tisícov ďalších vecí, ktoré sa udiali, poukazujú, každý znak na to poukazuje. Stmieva sa. V cirkvi nastáva ochladenie. Prebudenie, zdá sa, že skončilo. Ten posledný kúsok je takmer skončený. A tu zisťujeme, že sa nachádzame v cudzoložstve. Čo On urobí? On nás odstrčí zo Svojich kolien a povie, „Odídte odo Mňa, vy, činitelia nepravosti.“

Takže, ak je tu niekto, kto by chcel byť znovu spomenutý, mohol by som sa to opýtať v tejto chvíli, pozdvihnite svoje ruky k Bohu a povedzte, „Teraz sa Mu vydávam a hovorím skrze milosť Božiu, že od dnešného večera a ďalej budem žiť pravdivý život skrze pomoc Božiu.“ Nech vás Boh žehná. Nech vás Boh žehná. A teba, brat, teba, sestra, teba, mladá pani, teba, pane, teba, brat, teba tam, tu dolu, a teba, mladý muž.

⁹⁴ Je tu nejaká osoba, ktorá nebola nikdy spasená a povedala by, „Brat Branham, pamätaj na mňa, ja som sa ešte znovuzrodil. Viem, že nie som.“? Počúvaj, ty nie si spasený, kým nie si znovuzrozený. Ty si len obrátil svoju tvár smerom ku niečomu, keď prijmeš Krista, si znovuzrozený. Povieš, „Brat Branham, nikdy som to neprijal. Viem, že sa mýlim. Teraz pozdvihujem svoje ruky a hovorím, „Pamätaj tiež na mňa.“ Nebol som ešte spasený. Nebol som ešte... Nikdy som sa ani nesnažil slúžiť Kristovi, ale chcem sa to pokúsiť. Modli sa za mňa, brat Branham.“ Zodvihol by si svoju ruku, niekto teraz tu? Či je tu nejaká osoba, ktorá nikdy nebola Kresťanom, rád by si zodvihol svoju ruku a povedal, „Pamätaj tiež na mňa, brat, na modlitbe.“? Nech ťa Boh žehná, synu. Niekto iný ešte povie, „Pamätaj na mňa, brat.“? Nech ťa Boh žehná, pani. Niekto ďalší, „Pamätaj na mňa, brat. Chcem teraz veriť na Pána Ježiša Krista a prijať Ho ako svojho Spasiteľa.“? Nech ťa Boh žehná, brat. To je dobre.

⁹⁵ Niekto ma jedného dňa kritizoval a povedal, „Brat Branham, prečo hovoríš, „Zodvihni svoju ruku.“? Počúvajte, nikto už neverí v oltárne zavolanie, okrem mňa. Verím v to, prísť k oltáru, to je dobré, ale to ťa nespasí. Ide o tvoj názor, tvoje rozhodnutie pre Krista. Povieš, „No, ak prídem k oltáru...“ to je dobré. Ale, bratia, či si uvedomujete, že keď dvíhate svoju ruku, tak premáhate každý vedecký zákon, ktorý existuje? Vaša ruka by prirodzenosťou, skrze gravitáciu, mala visieť dolu. Ak zodvihnete svoju ruku, to ukazuje, že je tam v tebe nadprirodzená bytosť, ktorá je schopná narušiť zákony prírody, aby ste

si mu bola zasnúbená a on by prišiel a chytil by ťa za ruku a povedal, „Drahá, ja milujem len teba.“

Povedala by si, „Ty pokrytec, odíď mi z očí.“

⁸⁷ Čo by... Pomysli na to, pane. My sme nielen zasnúbení, sme zosobášení. Cirkev je zosobášená s Kristom. Sme manželkou Kristovou a rodíme deti. Ako by si rád prišiel večer domov vo svojom oddaní ku svojej žene, a ona už má hŕstku detí a zistil by si v ten deň... A keď ona prichádza, ó, mala by pomalované nechty (To je, ak ste zo sveta...). Mohol by si... Ona by mohla vyzerat' celá krásne, ale, viete, pomysli na to, brat, ak tá žena bozkávala iných mužov, ak tie ruky, ktoré sú okolo teba, a ona ti hovorí, že ťa miluje, a ty vieš, že ona tiež milovala iných, tak jej láska nie je pravdivá. Jej láska nie je pravdivá. Ona nepatrí tebe; patrí tiež iným. Ak je v tebe aspoň trochu muža, tak ty by si ju ihneď zosunul zo svojich kolien. Pomysli na to, aký by to bol pocit. Pomysli na to, dáma, ak by prišiel tvoj manžel domov, nielen to, ale tiež by niesol nemoci nemorálnych skutkov.

⁸⁸ A , ó, nech je požehnané tvoje srdce. Cirkev je zožraná pohlavnými nemocami, všetkými druhmi izmov a všetkého možného. Je to zlé. Bože, buď milostivý. Ježiš prichádza, priatelia. V jednom z týchto dní už nebudete mať čas. Radšej by ste sa mali prekontrolovať teraz. Modlime sa.

Koľkí z vás povedia, „Brat Branham,“ so svojimi hlavami sklonenými a zodvihnutými rukami. „Pamätaj na mňa vo svojej modlitbe, brat Branham. Prichádzam dnes večer, neprišiel som sem, len aby som bol videný.“ Nech ťa Boh žehná. Pozrite len na tie ruky. „Neprišiel som len sem, aby som bol videný, prichádzam niečo zistiť. A verím, že Boh prehovoril do môjho srdca, zatiaľ čo ty kážeš a ja si uvedomujem, že sa mýlim. Chcem byť skutočný pravdivý kresťan. Chcem Ho skutočne milovať, že keď idem k svojmu Pánovi a kľakám si na svoje kolená, chcem Ho objat' svojimi rukami a povedať, „Ó, môj milovaný Pane.““

⁹⁰ Pamätáte si na Šalamúna, ako on o Ňom hovoril? On povedal, „Pod', moja láska, prechádzajme sa medzi granátovými jablkami, prechádzajme sa cez záhradu korenín.“ Ako on povedal, že jej pery vyzerali ako puky ruže, a tak ďalej. Ako miloval svoju drahú manželku, povedal, „Pod', pod'me a opojme sa láskou.“

Keď prichádzaš dolu k oltáru, aby si sa modlil, či je tvoje srdce tak pravdivé a tvoja duša tak nescudzoložená, že povieš, „Pane Bože,

²⁰ Tak, máme rozličné náboženstvá a máme rôzne motívy a rôzne teológie, ale naše kresťanské náboženstvo je pevne založené na smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní a na druhom Príchode Pána. Ó, je to dôležitá otázka. A ako teraz pristupujeme... Podľa mojich najúprimnejších myšlienok verím, že žijeme práve v tieňoch Jeho druhého Príchodu. Podľa toho, ako to ja vidím skrze svetlo Písma, neexistuje pre cirkev žiadna nádej pomimo druhého Príchodu Pánovho. Svet je vo svojom divokom, démonickom vyčíňaní a stave, kde sa dostal úplne pomimo kontrolu každej ľudmi vytvorenej organizácie sveta. Kráľovia už nedokážu udržať viac svojich poddaných, ani diktátori nedokážu už viac udržať svojich poddaných, demokracia nedokáže už viac udržať svojich poddaných a neexistuje už žiadna nádej okrem Príchodu Pána Ježiša.

²¹ A pre neveriaceho a hriešnika je to teraz jeden z najhroznejších časov, aký kedy videl, pretože čas odsúdenia je veľmi na blízku. A je to ten najpožehnanější čas pre veriaceho, pretože jeho vykúpenie je na blízku.

Dnes večer sú na zemi dve oddelené strany, ktoré majú rozkol - veriaci a neveriaci. Je ten, pre ktorého Pán prichádza, aby ho prijal, a ten, ktorého Pán pri Jeho Príchode prichádza odsúdiť. On, pri Jeho zjavení sa, požehná jedného a prekľaje toho druhého.

²² A tým, že toto je taká vitálna vec, myslím si, že predtým, alebo vlastne na sklonku nášho malého prebudeneckého zhromaždenia, že by sme sa mali s vážnosťou pozrieť do Písem a vidieť, ako blízko toho sme. Ak by som chcel vedieť, koľko je hodín, pozrel by som na svoje hodinky. Ak by som chcel vedieť, v akom dni týždňa žijeme alebo v akom mesiaci roka, pozrel by som sa na kalendár. A ak chcem poznať čas priblíženia sa tejto veľkej udalosti, pozriem sa do Slova Božieho. Ono hovorí ten čas, keď je to na blízku. Pretože Biblia hovorí, „Keď sa tieto veci začnú diať, pozdvihnite svoje hlavy, vaše vykúpenie sa priblížilo.“ Čas je na blízku.

²³ Bola to taká veľká vec pre Jána, zjavovateľa na ostrove Patmos, kedy videl prehliadku príchodu Pánovho, keď videl tie kľatby, ktoré prišli na neveriaceho, a požehnaní, ktoré prišli na veriaceho, On vykrikoval, „Áno, Pane Ježišu, príď.“ To tak nadchlo jeho srdce, po tom všetkom, čo videl, tie udalosti pred Jeho Príchodom, až on skríkol, „Príď, Pane Ježišu.“ A keď mu celý cirkevný vek prešiel ako prehliadka a on videl všetky tie dôležité udalosti, spôsob, ako sa to stane, potom vykrikoval, „Príď, Pane Ježišu.“ Musí to byť slávna vec, že príchod Pánov sa približuje.

²⁴ Ježiš, keď sa Jeho učeníci dostali na miesto, že sa dívali na tie telesné alebo prirodzené veci zeme... No, tu sa chceme na chvíľu zastaviť. To nemusí byť vždy niečo telesné, čo nás odťahuje, niekedy sú to len prirodzené veci, ktoré nás odťahujú. Ježišovi sluhovia alebo Jeho učeníci Mu poukazovali na mestský chrám v Jeruzaleme, ten veľký chrám, kde sa Boh zjavil v Svätyni svätých vo Svojej Sláve, v Shekinah. A keď Mu povedali, ako dobre sú tam tie kamene umiestnené, aké veľké majstrovstvo Božie to ustanovilo, že tieto kamene boli tak otesané na mnohých miestach vo svete, a potom prišli k sebe a za štyridsať rokov to bolo vztýčené a nebolo tam vôbec počuť zvuk píly alebo kladiva. Bolo to tak majstrovsky dané dokopy. A ako tam Boh prišiel s cherubínmi a ukázal Svoju slávu Shekinah, a akú veľkú nádej mali v tejto veľkej cirkvi.

A Ježiš im povedal, „Nedívajte sa na všetky tieto veci.“ Pritom, to bolo sväté miesto, bolo to dobré miesto. Bolo to miesto, ktoré bolo Domom prebývania Pána. Ale Ježiš povedal, „Nedívajte sa na tieto veci. Mám k vám niečo do povedania, čo je ďaleko väčšie ako toto. Pretože prichádza čas.“ On povedal, že „Nezostane kameň na kameni.“

²⁶ Nezáleží na tom, ako dobre sa snažíme starať o našu fyzickú bytosť. Nezáleží na tom, ako usilovne pracujeme pre našu organizáciu, ako usilovne pracujeme v cirkvi, podľa našich nariadení cirkvi, prichádza čas, keď sa všetky tieto veci vytratia a pominú.

Oni povedali, „Čo bude znamením prichádzajúceho konca sveta?“

A Ježiš ku nim začal hovoriť, „Príde čas, keď tam nezostane kameň na kameni. Budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, o more a zemetraseniach na rôznych miestach.“

Raz v Kalifornii, hore v Oaklande, keď sme mali to privilégium, aby sme tam boli na zhromaždení, a bolo to po prvýkrát, kedy sme s mojou ženou zažili zemetrasenie. Sedel som v holičstve, tá miestnosť sa tak trochu zatriasla. A rádio rýchlo oznámilo, „Nastalo zemetrasenie.“ Povedali, „Očakávajú ďalšie v priebehu asi ôsmich minút.“

A pomyslel som si, „Ó, čo ak toto je to posledné?“

Ponáhľal som sa z holičstva, stretol som svoju ženu, ktorá čakala na ulici, vošli sme do jednej malej drogérie, aby sme zohnali nejaké malé pohľadnice, aby sme ich poslali našim milovaným. A zatiaľ čo sme tam boli, bol to jeden z najtajomnejších divných pocitov, ktoré kedy človek mohol zažiť: celá zem sa začala kolísať. Z poličky začali padať fľaše, z budovy začali padať na ulicu dymovody, ľudia v panike

„Ocko, si unavený.“ Posadí ťa do kresla, sadne si ti na kolená, objíme ťa rukami, potľapká ťa. Potom sa zdá, že už vôbec nie si unavený. Niečo ťa pozdvihuje. To je niečo, čo ti Boh dal pre ten účel, to je časť teba, ak je ona vernou manželkou.

⁸¹ A čo ak by tie pery bozkali predtým v ten deň iného muža, alebo nejaký iný čas? Čo ak by si si toho bol vedomý? Čo ak tie ruky by objímali iného muža? Ona by bola na tvojom kolene absolútne ohavnosťou. Ten bozk by páľil ako Judášov bozk. Tie ruky, radšej by si nechcel, aby na tebe boli. Ó, ona môže byť celá vykrášená, jej vlasy môžu byť brčkavé, jej oči môžu byť hnedé, jej líca môžu byť červené, jej sukňa môže byť vyžehlená, môže byť celá pekná, ale ak tam nie je ten skutočný, pravdivý Božský rešpekt a láska a dôvera, tak by sa mala radšej od tvojich nôh držať preč. Nechceš s ňou nič mať, ona je ti zadlžená. Je mi jedno, ako sa ona vykráši. Stále je na tom zle, kým nie je dokázané, že je skutočnou, pravdivou, drahou a nemiluje nikoho, len teba, žiaden iný bozk jej pier, okrem tvojich, žiadne iné ruky nesmie držať okrem tvojich, a ty to vieš. Čo za pocit, čo za uspokojenie.

⁸² To je manžel a manželka, ktorí sú typom Krista a jej cirkvi. Keď ideš do svojej cirkvi, môžeš mať tých najlepších členov v meste vo svojich radoch, môžete mať najvyššiu vežu, ktorá v meste je, môžete mať najlepší organ, môžete sa obliekať najlepšie, môžete spievať ako slávik, ale všetko z toho, ak bozkáte svet a flirtujete s ním, ten bozk na líce Krista je Judášovský bozk. On s vami nechce nič mať. On sa díva na váš zásrubný prsteň a nachádza, že tá tabuľka je pohnutá, On vidí, že láska pominula. Je to len forma. Zisťuje, že vernosť je preč. Spáchali ste smilstvo so svetom. Idete na tance, boogie-woogie párty a sledujete špinavé televízne programy. Páchate cudzoložstvo voči Kristovi a nazývate Ho svojím Manželom. Biblia hovorí, „Povieš, 'Som bohatá, nepotrebujem ničoho.'“ Ale On povedal, „Nevieš, že si mizerná, slepá, biedna a nevieš o tom.“ To je čas, aby sme zapálili sviečku a pozametali dom. Príchod Pánov je na blízku.

⁸⁴ Pomyslime na to na pár minút, zatiaľ čo skloníme svoje hlavy. Dobré? Prišla by si ku klavíru, sestra?

Čo si robila cirkev? Aký je tvoj stav dnes večer? Keď je tvoja ruka zodvihnutá v tvojom oddaní, je tam niečo, čo ťa kontroluje? Ak flirtuješ so svetom, ak robíš veci, ktoré sú nesprávne, tvoj bozk...

Pomysli na to, muž. Chcem sa ťa niečo opýtať. A toto je tak isto pre slečnu alebo pani. Mladá dáma, čo by si si pomyslela, ak by tvoj chlapec, ak by si ho videla, že sa bozkáva a ide s inými dievčatami, a ty

Tak, ona mala čas domáceho upratovania. Vydrhla podlahy, utrela steny, pozametala pavučiny a pokračovala, až kým nenašla to, čo stratila. A keď to našla, zavolala svoje malé sesterské cirkvi, aby prišli.

Nestarám sa o to, či si metodista, baptista, letničný, presbyterián, príď, raduj sa, radujme sa spolu. Keď ten čas prichádza, keď cirkev nachádza svoju bratskú lásku, keď cirkev nachádza svoju svätú počestnosť, keď cirkev nachádza svoje miesto v Kristovi, to je volanie ku tým ostatným členom toho tela, „Podďte, a radujte sa s nami.“ Boh chce, aby Ho cirkev milovala.

⁷⁵ Myslím, že to bolo v nedeľu ráno, keď som hovoril o cnostiach ženy, aké je to požehnané, že kto môže nájsť lepšiu vec, ako keď môže prísť domov unavený a Boh dal mužovi manželku. A žena a muž sú neoddeliteľní, oni sú jedno. V stvorení Božom ich stvoril najprv spolu a oni boli jedno srdce, duša, myseľ a všetko. Keď On vytvoril človeka z prachu zeme, On ho oddelil od svojej ženy. Keď vytvoril Evu, On neurobil ženu tak, že zobral viacej prachu, ale On vzal z boku Adama rebro a vytvoril mu z toho ženu. On povedal, „Ona je kosť mojej kosti, telo môjho tela.“ Oni boli jedno v srdci, v duši a v tele.

To je typ Krista. Boh nezobral Kristovu cirkev z vyznania, ani ju nevezal z denominácie. On ju vzal zo srdca Krista, tá kopia v Jeho boku, skrze Krv.

⁷⁷ Môj brat, sestra, je mi jedno, aký nábožný môžeš byť, ak nie si prikrytý Krvou, si stratený. Dostaneme sa do toho dňa zajtra večer a ukážeme, aké je to dôležité. Ale bez Krvi si stratený.

Tak potom, keď On učinil ženu, ona bola spoločníčkou. To bolo niečo pre Neho, aby mohol milovať, ona bola časťou neho.

Teraz počúvajte pozorne. Muž alebo žena nemôžu ísť nikdy do neba, jedine, že sú znovuzrodení. Nemám na mysli to, že ste hovorili v jazykoch. Nemám na mysli to, že ste vykrikovali. Nemám na mysli to, že ste tancovali. Nemám na mysli to, že ste išli do cirkvi a boli ste rádoví veriaci, dali ste si gombíky za vašu vernosť, pričom všetky tie veci sú v poriadku, ale to nie je to. Tam musí byť absolútne spojenie, zjednotenie medzi tebou a Kristom, kým sa nestávate jedno. Vy ste jedno. A ak nie ste, ako...

⁸⁰ Viete si predstaviť, keby ste prišli v noci unavený, strhaný, vyčerpaný? Ak si farmárom, mechanikom, kazateľom, čímkoľvek si, prichádzaš a ideš do svojho malého domu a nevieš sa dočkať, kedy tam prídeš. Otváraš dvere a tam stojí tá milá manželka a zdraví ťa. Je celá upravená a krásna. Prichádza k tebe, bozká ťa na líce a hovorí,

bežali a vrieskali a kričali, ako padala omietka z budovy. A veľké budovy s tridsiatimi a štyridsiatimi poschodiami sa spolu triasli, až dym alebo prach vyletoval z maltových stien ako hríby. A ľudia začali kričať a pobežovať; povedal som, „To je prst Všemohúceho Boha, ktorý hovorí, 'Nápis je na stene.'“

Ježiš povedal, „Keď počujete o zemetraseniach na rôznych miestach.“ Zem sa na diaľnici otvorila na veľkú vzdialenosť v šírke asi 1,5m a tá trhlina bola do hĺbky niekoľkých stoviek stôp do zeme. Na jednom mieste sa prepadla celá diaľnica. A ako sa tá trhlina roztvorila, pomyslel som si, že som takmer mohol vidieť prst Všemohúceho Boha, ktorý hovorí, „A budú zemetrasenia na rôznych miestach.“

Zatiaľ čo deň pokračoval, osem rôznych zemetrasení otriaslo tým mestom. A pivné výčapy zostali otvorené a opilci sa hrnuli do ulíc. A ženy kráčali po uliciach, napoly oblečené, a všetko pokračovalo tak, ako keby sa vôbec nič nestalo. Ľudia sú dnes tak priviazaní ku zemi, až neviem, čo by bolo potrebné, aby nimi zatriaslo. Vyzerali byť takí ľahostajní. Nevšimli si to.

A jeden človek dokonca urobil poznámku, ako som ho počul na vlastné uši povedať, „Videli ste, čo som urobil? Zaťal som päť. Som 'superman' [nadčlovek].“

A pomyslel som si, „Také rúhanie.“ Nikdy som nepomyslel na také rúhanie, ako sa to stalo rovno tu v našom vlastnom meste, keď som išiel minulý večer na diaľnici do Georgetownu, ako sa prechádza tými prejazdmi, predtým, ako sa vyjde na novú diaľnicu. Bola tam nalepená obrovská reklama a bolo tam povedané, „On povstal, má život.“ A hneď ďalšia tabuľa, boli len tie dve, bolo tam povedané, „Tam, kde je pivo Budweiser, tam je život.“ Pomyslel som si, „Také rúhanie.“ To je presne to, čo to je. A Biblia povedala, že, „Pred Kristovým druhým príchodom budú ľudia rúhačmi a budú chodiť vo svojich vlastných bezbožných žiadostiach, budú nezmierliví a falošní žalobcovia.“ Ako sa svet dostal do takého sebaklamu!

³⁵ Nedávno v Bombaji, v Indii, keď Billy, môj chlapec, a ja, boli sme tam na veľkom zhromaždení, kde desiatky tisícov hinduistov odovzdali svoje životy Kristovi, a prišlo tam veľké varovanie.

No, chcem, aby ste pozorovali tú inteligenciu prírody. A zrazu, skrze nejaký neznámy dôvod, všetky malé vtáky v meste začali opúšťať krajinu. A vtáky v krdľoch opúšťali krajinu. A ľudia si začali všimnúť všetok dobytok a ovce a volov, ale v Indii nemajú ploty, ako máme my, to nie sú drevené ploty; to sú veľké kamenné ploty z veľkých skál, ktoré

sú vybudované dovysoka. A všetok ten dobytok začal odchádzať od tých múrov a blízkosti budov a odišli do stredy poľa a začali sa zhromažďovať v strede poľa. A potom prišlo zrazu veľké zemetrasenie a zborilo tie múry, stromy, skaly, lietali rakety. A tie vtáky sa vôbec nevracali a dobytok zostával na poli a ľudia si už mysleli, že už je po všetkom, že už je to v poriadku. A na ďalší deň zatriaslo zemou ďalšie zemetrasenie a ďalšie budovy sa prevrátili a lietali rakety. A na tretí deň sa ten dobytok vrátil k múrom a vtáky sa vrátili do mesta.

³⁶ Ó, Ten, kto kŕmi vrabca, Ten, ktorý priviedol Svoje malé stvorenia do archy, stále žije a panuje. A zdá sa, že poznajú Boha viac ako človek, ktorý bol stvorený na Jeho obraz. Keď sa človek rúha, tak tie malé stvorenia zeme, Boh im poskytuje a robí im cestu preč od tých veľkých múrov. Oni by boli zahynuli a tie vtáky by sa rozpučili v tých trhlinách skál, ako sa to triaslo, tam a späť.

Znamenia Jeho príchodu... Ó, je to veľký deň, v ktorom teraz žijeme. Zemetrasenia na rôznych miestach, hladomory, všetky tie veci, o ktorých Ježiš hovoril, sú tu. Podľa toho, ako to ja vidím, nevidím nič, čo by ešte malo zostať, okrem príchodu Pána. Je to na blízku.

³⁸ Ježiš v... Tiež vo Svojej reči k ľuďom povedal, „Naučte sa podobenstvu o figovníku. Keď je jemný a začína vypúšťať svoje listy, poviete, 'leto je na blízku'. A keď vidíte tieto veci, ako sa začínajú diať, vedzte, že čas je na blízku.“

Všimnite si, čím bol ten figový strom. Figový strom vždy znamenal židovský národ. On nepovedal len „figový strom,“ ale „ostatné stromy.“ „Keď uvidíte figový strom a všetky ostatné stromy, ako vyhávajú svoje púčiky...“ No, On hovoril nie len o figovníku, ale tiež o ostatných stromoch.

⁴⁰ No, všimnime si, kedy to vyhádza svoje púčiky? Za tých posledných pár rokov žijeme vo veľmi zvláštnom čase. Pohanská cirkev mala jedno z najväčších prebudení, ktoré boli, odkedy... odo dní apoštolov, ó, a pohanská cirkev vtedy nemala prebudenie. To bola židovská cirkev, ktorá mala prebudenie. Ale pohanská cirkev mala za posledných desať alebo dvadsať rokov to najväčšie prebudenie v histórii.

⁴¹ Rozmýšľame o prebudení Martina Luthera. Áno. Tak veru. To bolo veľké. Ale to bolo len v Nemecku. Rozmýšľame o Wesleyho prebudení, a to bolo v Anglicku. To sa rozšírilo aj sem a na niekoľko Britských ostrovov, ale to nikdy nemalo veľmi veľký efekt. Ale v tomto dni, toto prebudenie, ktoré je v tom nadprirodzenom, absolútne pokrylo

⁶⁵ Cirkev by sa mala radšej preskúmať skrze Slovo Božie, našu čistotu, našu vernosť, naše oddanie. Stali sme sa žvatláčmi, bájkarmi, fajčiarmi, ohováračmi, pomalované Jezábele, všetko, čo je v repertoári toho ostatného sveta, a kresťanská cirkev sa dnes stýka s týmito vecami, až sotva môžete rozlíšiť jedno od druhého. Je čas na inventúru. Oneskorieva sa.

Tak, aby... bolo tak neskoro, až ona musela zapáliť sviečku. A ona mala sviečku. Nie len, že mala sviečku, ale ona tiež mala metlu a dala sa do upratovania domu. Ó, brat, ak bola kedy potreba času zapálenia sviečky a vyslania svetla Evanjelia, Duch Svätý späť v cirkvi... Nie tak veľmi v emóciách, nie v niečom fantastickom, nie v nejakom emocionálnom vypracovaní sa, nie nejaký výskok od radosti, ale prežitie preskúmania srdca, kedy sa muži a ženy dávajú do poriadku s Bohom. Správne. Sme v čase konca.

⁶⁸ A ona rozsvietila sviečku, aby jej dala svetlo. A, brat, každá sviečka tu by mala byť dnes večer rozsvietená. Nielen to, ale ona vzala metlu a susedia mohli vidieť, ako lieta prach. Ona mala skutočne čas domáceho upratovania, pretože jej manžel sa mal práve vrátiť. Ak by ju našiel bez tej jednej mince, bola by smilnicou.

Brat, my, cirkev živého Boha, v týchto veľkých hodinách, v ktorých žijeme, patrí sa nám prekontrolovať, ísť pred Boha, rozsvietiť sviečku Slova Evanjelia, prešetriť sa a zistiť, či nám niečo nechýba, a zvlášť, keď vidíme, ako všetky tieto veci prichádzajú. Sme v čase konca, príchod Krista je na blízku. Neexistuje vo svete pre cirkev žiadna iná nádej.

⁷⁰ A pozrite, cirkev si „hovie s lízatkom v ruke“. Cirkev už viac nemá žiadne svedomie. Sotva ich môžete zobudiť. Biblia hovorí, že oni prídu v tom stave, kedy povedia, „Hľa, náš Pán mešká so Svojím Príchodom. A oni budú požíerať a hrýzť jeden druhého, a tak ďalej, a bojovať spolu.“ To je presne tá hodina. Všetko je pripravené. Stránky sú obracané, takpovediac, a je to pripravené na príchod Pánov.

⁷¹ Luteránska cirkev stratila svoje svetlo. Metodistická cirkev stratila svoje svetlo. Baptistická cirkev stratila svoje svetlo. Letničná cirkev stratila svoje svetlo. Každé svetlo, zdá sa, že je preč.

Letniční ľudia, ľudia svätosti konajú presne tak ako metodisti. Metodisti konajú ako baptisti. Baptisti konajú ako luteráni. Luteráni konajú ako katolíci. Všetko je to preč späť do jedného veľkého, obrovského zmiešania hriechu. To je pravda. Sme v čase konca, pri príchode Pánovom.

možné). Mohol by som vám povedať, čo každá jedna z tých mincí znamenala. Bolo to tam umiestnené a každá minca znamenala určitú cnosť tej ženy. Prvá znamenala, že má milovať svojho manžela. Druhá, jej sľub cnosti, že bude žiť pre neho čisto. A tá tretia a štvrtá a piata, až po deviatu a desiatu...

⁵⁹ Ak si to chcete vyhľadať, pozrite sa do Galaťanom 5. Zistíte, že tá žena reprezentovala cirkev, a cirkev je zasnúbenou manželkou Kristovi. A tá tabuľka, ktorú má cirkev nosiť, sa nachádza v Galaťanom 5, čo je láska, radosť, pokoj, dlhohovievavosť, dobrota, miernosť, vľúdnosť, trpezlivosť. To je tá tabuľka, ktorú má nosiť cirkev: bratská láska, prívetivosť, obecnosť.

A táto žena, keď to... Musela už byť tma, keď si uvedomila, že stratila jednu z týchto mincí.

⁶¹ Ó, ak bol kedy čas, že cirkev by si mala urobiť inventúru, aby zistila, či má na sebe všetky tie mince, tak to je potom teraz. Stmieva sa. Tie veľké hrôzy a oblaky zničenia civilizácie visia nad zemou, hriech a hýrenie je na každom kroku. Žijeme v hroznom čase, kedy je bezbožnosť; ľudia, ktorí chodia do cirkvi len pre ukázanie sa, ľudia, ktorí idú do cirkvi, aby sa snažili ukryť svoju hrubosť, ľudia, ktorí chodia do cirkvi a vyznávajú kresťanstvo a žijú ako ten ostatný svet; pijú, fajčia, hrajú hazardné hry, ženy sú nemorálne oblečené, nosia oblečenie, ktoré by nemali nosiť ani vo svojej vlastnej izbe, a nieto ešte na ulici, pred verejnosťou. A bratská láska je vec, ktorá takmer zaniká. My sme nestratili jednu mincu, ale my sme stratili prakticky každú jednu z nich.

⁶² A stmievalo sa a pamätajte, jej muž sa mal vrátiť. A ak by ju našiel bez niektorej z tých mincí, to by ukázalo, že ona by bola označená ako smilnica.

A ak by sa ona bola poškrvnila, ak by sa nejako poškrvnila a ľudia by to videli, oni by ju priviedli pred kňaza a priviedli svedka, ktorý by svedčil, že toto urobila, a kňaz by videl, že ona je vydatou ženou, tak by vzal tú mincu z jej tabuľky, že ona sa zle zachovávala. A ak ona zmarila svoju cnosť, oni jej to odobrali. Ak flirtovala ukazujúc tak, že nebola verná svojmu manželovi, tak oni tú mincu odobrali. Čokoľvek to bolo, oni to odobrali. A keď sa jej manžel vrátil a zistil by, že bola označená, on by sa s ňou ihneď rozviedol a nemal by s takou ženou nič do činenia. Nechcel takú ženu.

Tak už sa začalo stmievať a ona si uvedomila, že ona niečo stratila, a bol čas príchodu jej manžela a oneskorievalo sa.

všetko od mora až po bezhraničné more, celý svet pomocou rádia a časopisov a evanjelisti, ktorí vyšli a neboli ľudstvom sponzorovaní, priviedli prebudenie, kde desiatky tisícov krát desaťtisíce duší bolo zrodených do kráľovstva Božieho.

V mojej malej, krehkej službe, ktorú mi Pán dal, som už videl prísť do Božieho kráľovstva viac ako milión duší. Pomyslíte na to. Príčom ostatní s týmito veľkými službami, ktorí to zaberú cez rádio, a tak ďalej k miliónom... Existujú ohne prebudenia, ktoré horia na každom kopci vo svete, prakticky odkedy... Už asi desať rokov, odkedy sme začali prebudenie. Sme v čase konca.

⁴³ Tak, všimnite si, a potom, tesne pred tým, On tu prorokoval a povedal, „Múry Jeruzalema budú obkolesené pohanmi, až kým sa nezakončí čas pohanov.“ Mohamedáni to zabrali. Uvedomujeme si to. A chcem, aby ste sa pozreli dnes večer na tú krízu, ako Izmael a Izák idú stále jeden druhému v Jeruzaleme po krku, kde je to predpovedané, že to bude. A pred pár rokmi tam v Jeruzaleme sotva bol nejaký Žid.

⁴⁴ No, Ježiš hovorí, „Keď uvidíte figovník, ako vyháňa puk.“ Tak, Židia boli roztrúsení po celom svete, vo veľkom množstve, milióny v Nemecku a v Taliansku a v Spojených štátoch a po celom svete. A Boh, tak, ako to urobil v tých raných dňoch, zatvrdil faraónove srdce, On zatvrdil Mussolínioho srdce na Židov a Židia boli z Talianska vyhnaní. On zatvrdil srdce Hitlera a boli vyhnaní z Nemecka. Zatvrdil srdce Stalina a boli vyhnaní z Ruska.

A či ste si všimli v novinách, že my, Spojené štáty, začíname stáť po strane s Arabmi? Ó, brat, ten nápis je na stene. Boh povedal, „Ktokoľvek žehná Izrael, bude požehnaný. Kto preklína Izrael, bude prekliaty.“

⁴⁶ A mám doma jeden obrázok, ale myslím, že teraz je práve požičaný, kde to vedci nazvali, „Tri minúty pred polnocou.“ A ak ten vedecký svet povedal, „Hodiny sa pohli, až sú tri minúty pred polnocou,“ a ja si myslím, že oni to už teraz zmenili na asi jednu minútu pred polnocou, kedy zistili, že tie vodíkové alebo kyslíkové, atómové a všetky tieto druhy mocí, ktoré dokážu zapriať, môžu spôsobiť úplné, totálne zničenie behom piatich minút. Oni dnes večer dokážu absolútne spôsobiť, že na kontinente severnej Ameriky za tridsať minút nebude žiadna živá osoba. A to leží rovno v rukách neveriacich, ktorí nás nenávidia. A pomimo to máme pripravené nákladné člny a lode a všetko dookola rozmiestnené, na oboch stranách cez Sibír a v Maďarsku a na rozličných miestach, kde sú pripravené naše lode, nabité tým istým typom rakiet.

⁴⁷ Bratia, je neskoršie, ako si myslíte. Sodoma a Gomora veľmi málo vedela v tú noc, že žijú svoju poslednú hodinu. Egypt primálo vedel, že ten anjel smrti, o ktorom bolo predpovedané, že príde, že príde v tú noc. Veľmi málo si Pearl Harbor uvedomoval to, čo sa stalo. Sme zvážení na váhach a sme nájdení ľahkí. Sme blízko času konca.

Čo by sa stalo, ak... Oni rovno tam v Moskve môžu nasmerovať rakety riadené hviezdami a radarom, že môžu pristáť presne na Štvrtej ulici Louisville, ak by chceli. To je pravda. A my môžeme stáť niekde tam v mori v našich lodiach a nasmerovať jednu rovno do hlavného mesta Moskvy, ak by sme chceli. Čo by sa stalo, môj brat, ak by sa tá výmena rakiet stala a táto krajina by obdržala zatrasenie a v tej istej hodine by sme my vypustili tie isté veci a zatriasli tou druhou stranou? A my každopádne žijeme na malom, maličkom, malom, jemnom obale kôry, až to zemetrasenie to vyjedá dokola, a že je to duté ako vajce. Ak by to raz prasklo a táto osem tisíc míľ hrubá láva by vytryskla do vzduchu, to by urobilo presne to, čo Boh povedal, že sa stane.

Sme v čase konca. Tu sa nachádzame. Niet spôsobu, ako to zastaviť. Všetko to žobranie... Môžeme umiestniť Eisenhowera do každej krajiny, a to to aj tak nezastaví. Ježiš Kristus povedal, že tieto časy prídu, a sme tu. Figovník vyháňa svoje puky...

⁵⁰ V tomto filme, tam dolu v Iráne, môžete to čítať v časopise „Look,“ ako vzali tie veľké lietadlá a išli tam dolu a naložili tie lietadlá týmito Židmi. Tisíce z nich tam boli, odkedy boli odvedení do Babylona, a to bolo už pred dvetisíc päťsto rokmi, a boli tam zanechaní. Oni tam orali so svojimi starými drevenými nástrojmi. Oni nevedeli nič o tom, že Ježiš bol kedy na zemi. Oni nepoznali vôbec nič, okrem svojej starej židovskej tradície, tradícií, podľa ktorých žili. A keď tieto lietadlá pristáli a oni začali nakladať do nich tých Židov, aby ich vzali do ich domoviny...

⁵¹ Prorok prorokoval, pred dvetisíc osemsto alebo tritisíc rokmi, a povedal, „Keď sa navrátia z otroctva, Boh ich privedie na krídlach orlov.“ Ten prorok videl prichádzať lietadlo, videl ich, ako pristávajú a ako ich berie a oni sa vracajú späť do domoviny. On nevedel, ako to nazvať, on len... Pre neho to vyzeralo ako orol, tak on povedal, „Budú privedení na krídlach orlov.“

A keď vystúpili z týchto lietadiel a tí mladí pomáhali tým starým a oni s nimi robili rozhovor. A povedali, „Vrátili ste sa do svojej domoviny, aby ste zomreli?“

Oni povedali, „Nie, my sme sa vrátili, aby sme uvideli Mesiáša.“

⁵³ Ó, tie veľké parníky prichádzali z celého sveta, a za posledných pár rokoch priviedli do Jeruzalema Židov, mladých a starých, oblečených vo svojich háboch, prichádzajúc od východu a od západu. A tam v tom hlavnom meste Jeruzalem visí tá stará šesťcípá hviezda Dávidova, najstaršia vlajka na svete, ktorá neviaľa už dvetisíc päťsto rokov, a dnes večer je to uznané ako národ. Figovník vypúšťa svoje puky.

Jeruzalem rastie, Pán prinavracia.

Znamená prorokov predpovedané;

Dni pohanov sú zrátané, naplnené hrôzou.

Vráťte sa, roztrúsení do svojho vlastného;

Lebo deň vykúpenia sa priblížil,

ľudské srdcia zlyhávajú strachom,

bud'te naplnení Božím Duchom,

a majte svoje lampy upravené a čisté.

Pozri hore, tvoje vykúpenie sa blíži.

⁵⁴ Je neskoršie, ako si myslíme. My neprichádzame do cirkvi, aby sme obsadili stoličku. Neprichádzame do cirkvi, aby sme počuli len dobrú kázeň. Ani neprichádzame do cirkvi, aby sme len počuli dobrú hudbu. To všetko má svoje miesto, ale to, pre čo by sme radšej mali prichádzať do cirkvi, je prekontrolovať sa s Bohom a so spasením našej duše, pretože deň vykúpenia je na blízku.

Ježiš Kristus, Boží Syn, toto pripodobnil ku žene, ako to povedal. A v našej téme dnes večer nachádzame túto ženu, ako jej manžel odišiel, a ona stratila jednu z mincí svojej čelovej tabuľky. Budem sa to snažiť vysvetliť.

⁵⁶ Dnes, ak je žena vydatá, mala by nosiť svadobný prsteň, ako znamenie, že je vydatá. To ju drží od toho, aby s ňou mali niečo iní muži. Oni sa pozerú a vidia, že ona je vydatou ženou.

V tamtých dňoch, oni nemali svadobné prstene, oni mali tabuľku (Nazývajú to „tabuľka“). A dávali si to na hlavu. Malo to desať mincí a mala to okolo svojej hlavy. A to bolo znamenie, že je vydatou ženou a žiaden muž s ňou nič nemal mať, nikto s nimi nemal flirtovať. Boli vydaté.

Každá jedna z tých mincí... Ak by sme len mali čas (Ale nemáme, a budem sa snažiť dodržať svoje slovo na toľko, koľko je len